

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

om der også var adgang til en hjælp, uden at man skulle gennem denne krydsild, selvom hjælpen ikke kan blive så stor.

Ud fra den synsvinkel mener jeg også man bør betragte det spørgsmål, vi behandler i dag, og for mit vedkommende er jeg villig til at deltage i udvalgsarbejdet.

Karl M. Andersen: Da det foreliggende forslag har været fremsat så ofte her i tinget, vil jeg nøjes med at henvise til retsforbundets ordførers udtalelser ved tidligere lejligheder om dette lovforslag. Jeg har ikke noget imod at se på sagen i et udvalg.

Ordføreren for forslagsstillerne (Petra Petersen): Da jeg den 9. december i fjor fremsatte det forslag til lov om moderskabsydelse, som vi behandler i dag, gjorde jeg opmærksom på, at det var udarbejdet af befolkningskommissionen. Jeg henledte også opmærksomheden på, at der blandt kommissionens medlemmer var direkte repræsentanter for de gamle partier her i salen, idet disse kommissionsmedlemmer også var medlemmer af rigsdagen; men også de øvrige medlemmer af kommissionen var folk, som man regner med som ansvarlige i borgerlig forstand.

Ingen vil vel påstå, at den betænkning, kommissionens medlemmer afgav, ikke var gennemarbejdet. Udformningen er saglig og nøgtern, og kommissionens medlemmer var i så godt som alle spørgsmål enige. Det kan heller ikke bestrides, at den betænkning nr. 3, hvori forslaget til lov om moderskabsydelse er udformet, var ventet med interesse. Det viser bl. a. de mange henvendelser, der skete. Forudsætningen for vor svangerskabslovs gennemførelse, altså den lov, vi har i dag, var gennemgribende sociale foranstaltninger for at dæmme op mod dalende fødselstal og de mange aborter, og en af de vigtigste foranstaltninger var en lov om moderskabsydelse, forbud mod afskedigelse af svangre kvinder og barselhvile med dagpenge.

Det ville være forkert at fragå, at lovforslaget i de år, der er gået, siden det blev udarbejdet, har haft befolkningens interesse, for det har det jo haft. Det folketingsudvalg, som behandlede loven om mælkehjælpen, drøftede også de spørgsmål, som var rejst omkring moder og barn af befolknings-

kommissionen, og fremhævede dengang ønskeligheden af, at problemerne blev taget op til behandling. Jeg vil da tro, at når folketingsudvalget dengang tog spørgsmålet op, var det, fordi man var klar over, at det var nødvendigt med de sociale forbedringer, der indeholdes i forslaget om moderskabsydelse.

Vi kan heller ikke i dag kassere befolkningskommissionens saglige og samvittighedsfulde arbejde og sige, at lovforslaget er forældet eller uantageligt. Det er hverken forældet eller uantageligt. Lad være, at der, som det ærede medlem fru Erna Sørensen og senere det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp sagde, er enkelte ting hist og her i lovforslaget, der skal rettes. Jeg har iøvrigt sagt gang på gang, når jeg har fremsat forslaget, at det er givet, at et lovforslag, der er udarbejdet for så mange år siden, indeholder ting, der skal rettes. Jeg har sagt, hvorfor vi ikke har foretaget de rettelser, at det er, fordi vi ønsker at bygge på det forslag, som befolkningskommissionen har udarbejdet. Men jeg har aldrig sagt, og det vil jeg understrege her, at vi ikke gerne ser, at der sker ændringer; det har vi aldrig modsat os. Der sker i alle udvalg rettelser af fremsatte lovforslag. Det er ikke afgørende.

Grundlaget for kommissionens arbejde er stadig tilstede. Fødselstallet er dalet år for år siden krigens ophør, og fødselspromillen er i dag som i 1930. Den højtærede socialminister nævnte nogle fødselstal, men det afgørende er dog, at fødselspromillen daler; fødselspromillen er dalet ustandseligt efter krigens ophør og ligger i dag, som den lå i 1930, og det var på det tidspunkt, diskussionen opstod om faren for et Danmark uden børn og uden ungdom. Som en skamplet på vor sociallovgivning er den pil, der viser det stadig stigende antal af ulovlige aborter, for de mange ulovlige aborter er jo en direkte følge af den sociallovgivning, vi har, som fuldkommen har svigtet moder og barn. Hvis antallet af ulovlige aborter i 1936, hvor de sagkyndige anslog det til at være mellem 5 000 og 6 000, var opsigtsvækkende og alvorligt, er de 10 000, ja, måske 20 000, måske endnu flere illegale aborter, der foretages i dag, faretruende, for det høje antal ulovlige aborter i forbindelse med tallet på de legale aborter, der foretages i dag, fortæller os, at social nød, bolignød, arbejdsløshed, dyrtid og krigsfrygt rider befolkningen som en mare og